MIELIPIDE

On selvää, että mikäli kuluttaja ei saa muuta kuin pikaluottoja, hänellä ei ole varaa niihin. **LEENA TOIVAKKA VIERASKOLUMNISSAAN**

LUKIJALTA

Entä sitten kun kunnantalolta sammuvat valot

Entä sitten, kun kunnantalolta sammuvat valot? Ja terveyskeskuksesta. Ja kunnan koulukeskuksesta. Ja kirjastosta. Ja päiväkodista. Ja vanhainkodista.

Vähäisetkin bussilinjat ovat lakanneet, vanhanaikainen kirjeposti skannataan erityisessä kirjeiden avaamossa ja sen saa sähköpostiinsa. Hitaat tietoliikenneyhteydet ainoana apunaan ihmiset yrittävät hoitaa hallinnon alamaisille kuuluvat velvoitteensa.

Viranomaisten puhelimiin vastaa kaunisääninen jonotushenkilö. Ne, joilla on auto ja ajokortti, huristelevat hoitamaan asioitaan keskuskaupungin jonoihin. Aikaa on varattava päivä pari.

Aikaa on, kun työpaikat ovat maalta menneet eikä niitä keskuskaupunkikaan kaikille pysty tarjoamaan.

Ne harvat tapaukset, joissa molemmilla huoltajilla on työtä jossakin keskuskaupungin työllistämöistä, vievät pienet lapsensa työn yhteyteen järjestettyyn päivähoitoon, työttömien lapset pysyvät kotona.

Suurin osa naisista on kotona hellan ääressä muodostaen keskustyöllistämöiden tarvitseman työvoimareservin. Alakoulu käydään pääosin nettipohjaisena, kokeisiin on yhteiskuljetus keskuskaupungin koulutuslaitokseen.

Nuoriso on keskuskaupungin lukioissa ja oppilaitoksissa harjoittelemassa juurettomuutta osatakseen sopeutua tulevaisuuden työvoimapoliittiseen visioon, jossa kotipaikkaa ei tunneta ja työn perään lähdetään sinne mistä keskuskomitea sitä kulloinkin osoittaa.

Yritteliäisyys ja muiden työllistäminen omassa kunnassa on kuopattu yrittäjyyttä tukevan politiikan tultua lakkautetuksi.

Keskuskaupungin resurssit on ajettu alas vastaamaan ainoastaan keskuskaupungin alueella harjoitettavaa yrittäjyyspolitiikkaa, joka pääsääntöisesti kannustaa vain globaaleja suuryrityksiä niiden voittojen kotiuttamiseksi kanaalinsaarille ja kasvottomille hallintarekisteröidyille.

Näin meillä on pystytty vihdoinkin lakkauttamaan kaikki elintarviketuotanto ja omavaraisuus arjen perustarpeiden suhteen: kuten ruoka, myös terveydenhoitopalvelut, maanpuolustuslaitos ja rajavartiosto Naton suopeasti otettua maamme erityisalueekseen.

Samalla on lakkautettu turhiksi todetut kirjastotoimi (lukutaito alkaa ollakin jo ihan amerikanluokkaa anyway), vanhustenhoito (naisethan ovat taas kotona ja hoitavat suurperheen) sekä kulttuurin tukeminen liian pienissä yksiköissä.

Näin on saatu aikaan mittavat säästöt, asutuksen keskittyminen pääosin keskuskaupunkeihin ja maaseudun muodostuminen reservaatiksi, jossa villieläimillä on ansaitsemansa vapaus.

Turisteja tuodaan sekä ulkomailta että kansallisvaltion keskuskaupungeista safareille katsomaan luontoa.

Ei sentään vielä näin – onneksi heräsin tänä aamuna auringonpaisteeseen ja ulos mennessäni vastassa oli linnunlaulu. Kävelin direktiivivapaaseen kanalaani, missä minut otettiin vastaan ilolla.

Kaakattajat kaakattivat ja nokkivat lunta saappaankärjiltäni. Nuori kukonpoika ylisti ääntään, joka alkoi kehittyä viime syksynä sellaista vauhtia, että kaveri itsekin ihmetteli, mitähän minusta vielä oikein tulee. Onneksi viisaat vanhat kanarouvani antavat sen rauhassa harjoitella komentoääntään, nokkimisjärjestyksessä toistaiseksi alimmaisena.

Ajattelen, miten onnekas olen, kun saan asua elävällä, harvaan asutulla maaseudulla, ja miten onnellisia ovat ne kanssaihmiset, joiden valinta on asua taajamissa – vapaassa Suomessa, jossa meille kaikille sallitaan tämä valinta.

Maanantaiaamuna, kun ajan työhön keskuskaupunkiin, kunnantalolta loistavat jo valot. Samoin kouluissa, päiväkodeissa ja vanhainkodilla valmistaudutaan uuteen työpäivään. Yrittäjät kiiruhtavat yrityksiinsä, palkkatyöläiset työpaikoilleen.

Lähikauppa täyttelee varastojaan, hyllyillä on paikallista tuotantoa. On kananmunia, hunajaa, kuuluisaa kurkkua sekä säilöttynä että tuoreena, lapasia ja villasukkia valmiiksi kudottuina tai perusraaka-aineina kullekin valintansa mukaan.

Poikkean matkan varrella lammastilalle tilaamaan pääsiäiseksi maailman parasta savustettua lampaanviulua.

Pitää muistaa viedä myös takki kauppaan välitettäväksi naapurikunnan pesulaan. Palvelu pelaa. Hammaslääkäriltä tuli vasta kutsu vuositarkastukseen.

Ehdotus Manner-Suomen uusista kunnista

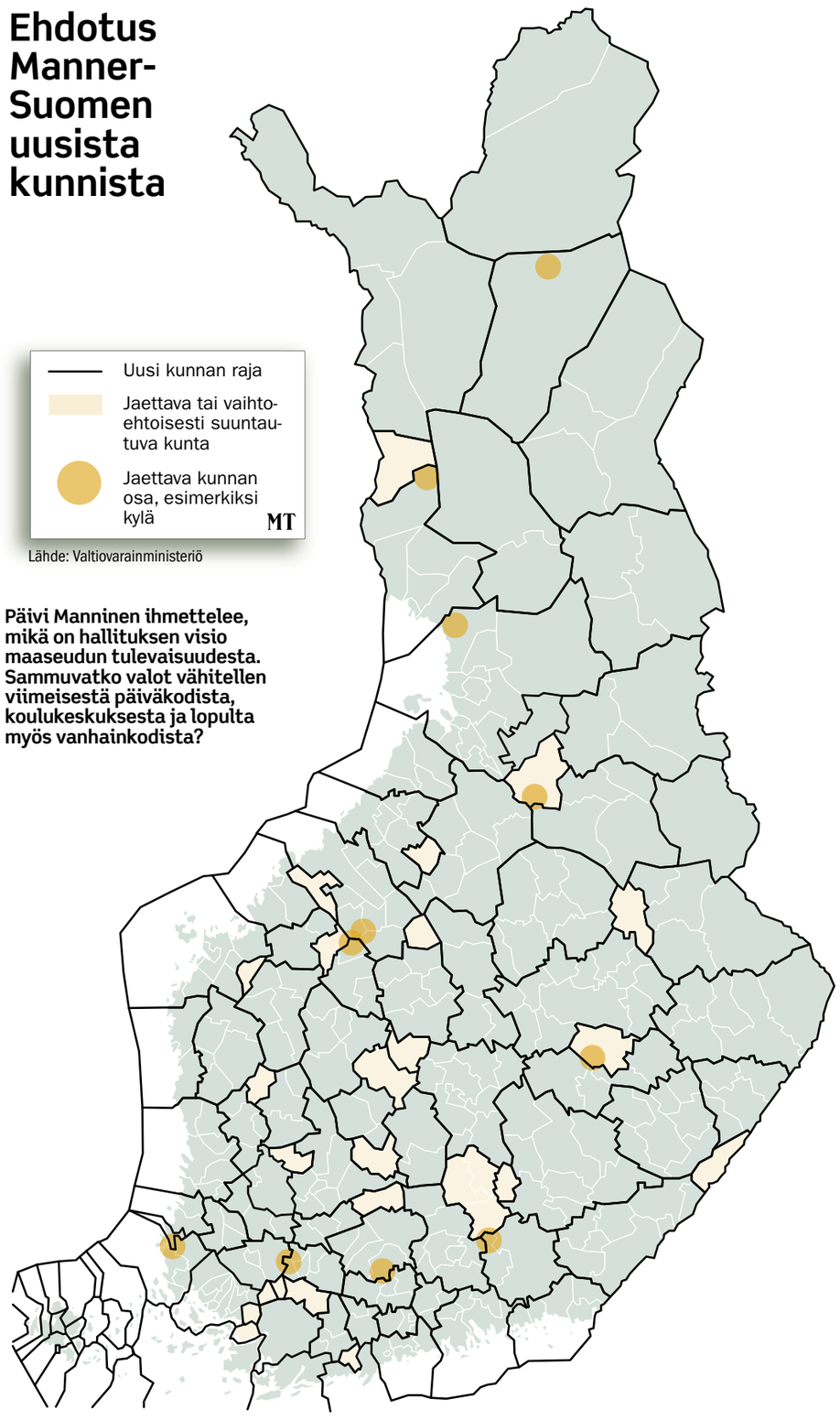

Lähde: Valtiovarainministeriö

Päivi Manninen ihmettelee, mikä on hallituksen visio maaseudun tulevaisuudesta. Sammuvatko valot vähitellen viimeisestä päiväkodista, koulukeskuksesta ja lopulta myös vanhainkodista?

Matkalla piipahdan tutussa kahvilassa, jossa rouvat ovat leiponeet ja laittaneet aamun eväät meille työmatkalaisille ja paikallisparlamentille. Tiedän, että palaan töistäni taas ilolla omaan tuttuun kyläyhteisööni ja mieleni on siitä keveä. Ehkäpä teenkin välissä etäpäivän, jos vaan ne arjen tietoyhteiskunnan nettiyhteydet pelaavat.

En tiedä, mikä on hallituksen visio maaseudun tulevaisuudesta, ehkä siitä kerrotaan maaliskuun kuntakuulemistilaisuudessa Turussa.

Päivi Manninen
Karuna/Tapiola

Kallista on

Maaseudun ylläpitäminen on kallista. Lasten kuljettaminen kouluun maksaa, kunnallisen kotihoidon järjestäminen maaseudulle maksaa. Rakennuslupia ei haluttaisi myöntää kuin taajamiin.

Luovutaan siis kalliista maaseudusta. Vedetään raja Jyväskylän korkeudelle. Kaiken muun voisi antaa vaikkapa Venäjälle.

Vai kuinkas se olikaan?

Langat rullalle

Ensin keritään valtion rakentama kuparijohto pois. Valokuitu luvataan 30 vuodessa kahden kilometrin päähän tilasta. Lopun maksat itse. Tasa-arvoinen tietoyhteiskuntako?

Ei nimimerkkiä

Soittokierros

Tiedättekö, kuinka monta virkamiestä piti soittaa läpi, kun kyselin asiasta. 22 ja en saanut vastausta.

Ei nimimerkkiä

Verotusta

Ulkomaan matkat verolle (MT 7.3.). Ainakin kontrollia. Esimerkiksi ulkoministeri kavereineen kolme matkaa yksityiskoneella, hinta yli 450 000 euroa, verorahoilla?

Työtä vai huvia

Ihme tapaus

Päähallituspuolueen kansanedustaja puolusti eduskunnassa maa- ja metsätaloutta. Hän myönsikin olleensa silloin humalassa. **PK**

Stressi pois

Olen seurannut uutisia ja asiantuntijoiden lausuntoja liian tunnollisesti. Niistä tulee stressiä. Pitää elää niin kuin hyvältä tuntuu. Suljen korvani ”vouhotuksilta”.

Villi ja vapaa

Ulkomailta

S-ryhmä tukee elintarviketuotantoa (Hesari 5.3.). Pk-seudulla sata ravintolaa ja 30 ABC:tä. Kaikissa lounaalla vain thaimaalaista ja brasilialaista pakastebroileria.

Joutsenlippu

Melasta

Voisiko MT tehdä jutun Melasta? Päätöstä saa odottaa yli kaksi kuukautta. Onko Melassa yksipäiväinen työviikko?

Tuskastunut

Herlinille

Ei naudanlihaa? Ei lumessa kasva soija eivätkä idut. Öljyä tarvitsee kasvihuone ja lentokone. Pitää olla lihaa ettei jäädy. **Ei nimimerkkiä**

Vastuutonta

Vastuutonta puhetta Vartiaiselta. Ei töihin voi mennä, jos ei palkata. Itse elät veronmaksajien rahoilla suojatyöpaikassa.

Metsuri

Veronpalautus

Valtioko ensin antaisi tehdä verovähennyksen energian hinnasta ja sitten vielä palauttaisi veroa verottomasti. Millä perusteella näin pitäisi tehdä?

Kohtuus

Harrastusta

Harrastelijaviljelijältä maataloustuki pois.

Ansiotyössä

Suomeksi, kiitos

Vierasyliön kirjoitus (MT 7.3.) oli täyttä hepreaa. Dosentti Korpela, vähän kansantajuisemmin. Pyydänkö paikalliskaupasta anti-inflammatoristaruokaa? **Maalaismuija**

VIERASKOLUMNI

Liian helppoa rahaa

Helppoa, liian helppoa on pikavipin saaminen, mutta siitä eroon pääseminen voikin olla paljon vaikeampaa. Pikavippejä mainostetaan houkuttelevilla mainoksilla niin bussin kyljessä kuin sosiaalisessa mediassa. Helppoa rahaa on tyrkyllä yllättävissä paikoissa.

Pikavippejä ottavat kaikenikäiset suomalaiset. Yllättävässä elämäntilanteessa vipistä voi saada nopean avun. Mutta pikavippien aiheuttamat ongelmat kasvavat yhtä nopeasti kuin niiden suosio. Monesti luotot kasautuvat samoille henkilöille ja erityisesti nuorten aikuisten maksuhäiriöongelmat ovat lisääntyneet.

Yksi huolestuttava ryhmä ovat vähän koulutetut nuoret aikuiset, joilta velkaongelma voi viedä motivaation kouluttautua tai siirtyä työelämään. Vanhemmat maksavat lastensa velkoja ja koko perhe on ongelmissa.

Vaikka yksittäiset pikaluotot vaihtelevat kymmenistä euroista yleensä satoihin euroihin, useilta pikavippifirmoilta otettuna vakuudettomien luottojen kokonaissumma voi kasvaa jopa 100 000 euroon.

Ylivelkaisuuden aiheuttamaa syrjäytymistä ja inhimillisiä ongelmia tulee estää, sillä lopulta kustannukset tulevat yhteiskunnan maksettaviksi. Yksi esimerkki pikavippitoiminnasta aiheutuvista ongelmista on kunnallisen velkaneuvonnan lisääntynyt tarve. Eduskunta joutuikin myöntämään velkaneuvonnalle miljoona euroa lisää rahaa.

Pikavippiyhtiöiden luoma mielikuva helposta rahasta houkuttaa ylivelkaantumaan. Velkaa annetaan usein, vaikka todellista kykyä velan takaisinmaksuun ei ole. On selvää, että mikäli kuluttaja ei saa muuta kuin pikaluottoja, hänellä ei yksinkertaisesti ole varaa niihin. Pikaluottoyhtiöt käyttävät ihmisten hätää häikäilemättömästi hyväkseen. Tähän on puututtava ankaralla kädellä.

Aiemmin tällä viikolla eduskunnassa käytiin lähetekeskustelu lakialoitteestani pikaluottotoiminnan rajoittamiseksi. Tavoitteena on suojella kuluttajia ylivelkaantumisen vaaroilta sekä poistaa alan räikeitä epäkohtia. Tähän pyritään pienentämällä lainoista koituvia kustannuksia ja velvoittamalla lainoittajat arvioimaan velallisen maksukykyä entistä tarkemmin.

Myös pikaluottoyhtiöiden valvontaa on tehostettava, jotta velallisten kyykyttäminen saadaan kuriin. Pikavippiyrittäjät eivät juuri maksuajoista neuvottele vaan laittavat velat perintään. Samassa yhteydessä käsiteltiin myös toinen, pikavippien täyskieltoon tähtäävä lakialoite.

Pikaluottojen aiheuttamat ongelmat tunnistetaan hallitusohjelmassa ja oikeusministeriö on viimein asettanut työryhmän valmistelemaan toimia näiden ongelmien vähentämiseksi. Lakialoitteet jäävät nyt valiokuntaan odottamaan hallituksen esitystä. Asiassa on toimittava ripeästi.

Valtava määrä kannustavaa ja kiittävää kansalaispalautetta on avannut silmäni ongelman laajuuteen. Pikavippi on helppo ottaa, mutta siitä voi alkaa vakava velkakierre, jolla on ihmisarvoa alentavat vaikutukset.

Liian monta elämää on velkakierteen kautta suistunut ulosottoon. Ja aivan liian moni nuori on tippunut elämänraiteilta pikaluottojen aiheuttaman velkaantumisen johdosta. Pikaluottojen aiheuttamista ongelmista on päästävä eroon ja epäkohtiin puututtava määrätietoisesti.

LENITA TOIVAKKA
on kokoomuksen kansanedustaja.

lenita.toivakka@eduskunta.fi

VIIKON KYSYMYS

Kansaloitteeseen tarvitaan vähintään 50 000 suomalaista
Aiotko alkaa kerätä nimiä?

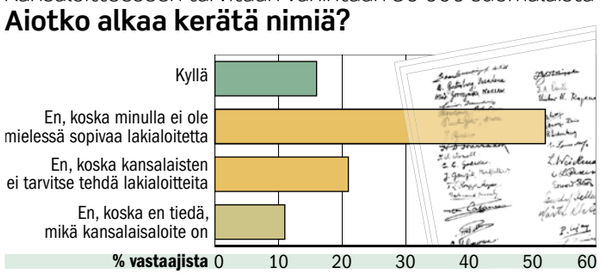

Kaupan valta ja verot kuriin kansalaisaloitteella

Joka kuudes viikon kysymykseen vastanneista voisi kerätä nimiä kansalaisen lakialoitetta varten. Siihen tarvittaisiin vähintään 50 000 allekirjoitusta.

Enemmistö vastanneista ei keksi sopivaa aloitetta. Joka viidennen mielestä lakien tehtailu ei kuulu kansalle.

Realisti heikentäisi kaupan asemaa lailla.

”Kaupan ylivaltaa rajoittava katekattolaki. Laki laadittaisiin tasapainottamaan markkinoita jolloin tuottaja ja teollisuus pärjäisi paremmin. On aivan järjetöntä että alkutuottajat ja teollisuus menee nahkoineen ja kaupan ala on ainut joka korjaa potin koko ruokabisneksestä. Samalla laki hillitsisi päästöjä ja sitä kuuluisaa hiilijalanjälkeä kun näitä suuria kauppayksiköitä ei olisi vara kahdella ketjulla ylläpitää.”

Peeertti uudistaisi koko verotuksen.

”Yritysverotuksen uudistaminen. Verotus perustuisi tulevaisuudessa kaikissa yrityksissä, myös maatiloilla yritysveromalliin riippumatta siitä, onko kyse Oy, avoin yhtiö, Ky tai maatila. Vero kiinteä 24,5 prosenttia.”

”Henkilöverotuksessa vain yksi vero, eli ansio ja pääomatulo yhdistettäisiin uudeksi henkilöveroksi. Veroprosentti progressiivinen, kuten nytkin ansiotulojen verotuksessa.”

Lamatuli/22v ei usko kansalaisaloitteiden menevän läpi.

Joka kuudes vastaaja voisi kerätä nimiä kansalaisen lakialoitetta varten.

”EU-ssa on 500 miljoonaa ihmistä 27 jäsenvaltiossa. Jäsenvaltiot soveltaa yhtenäistä EU-ssa määrättyä lakia jota Suomessakin noudatetaan. Noin 20 suomalaista häärii EU-koneistossa Olli Reenin johdolla. EU:ta pyörittää noin 40 000 ihmistä... ei taida Suomen kansalaisaloitteeseen riittää 5 miljoonaa suomalaista. Voin vain kuvitella kuinka kansalaisen lakialoitteen käy mennessään tämän seulan läpi.”

Maisa vastaa tähän: ”Jos Suomi noudattaisi EU-säädäntöjä, täällä olisi paljon helpompaa ja avoimempaa. Kaikki johtuu vain meidän omista kiintiövirkamiehistä, jotka haluaa vain osoittaa omaa pätevyyttään.”

Nyt kysytään autoista
Verotus, kulutuserot, bensan ja dieselin hinta – auton ostaja voi harkita ostostaan montaa tekijää puntaroiden. Minkälaisen auton sinä ostaisit nyt? Miksi?

Vastaa osoitteessa *www.maaseuduntulevaisuus.fi*.

HENRIK SCHÄFER

Reissumies on kotimaista

Suomen elintarviketyöläisten liiton puheenjohtaja Veli-Matti Kuntonen kritisoi Maaseudun Tulevaisuuden haastattelussa (25.2.2012) suomalaisia elintarvikeyrityksiä tuonnista ja käytti yhtenä esimerkkinä Oululainen Reissumiestä.

Fazer leipoo Oululainen Reissumies -leivät kuten kaikki muutkin Oululaisen leivät ja leivonnaiset kotimaisella ammattitaidolla Suomessa.

Olemme kokeilleet pienimuotoisesti pääkaupunkiseudulla myös täytettyjen Reissumies- ja Reiluevästeleipien myyntiä, ja siinä pilotissa leivät täytettiin Fazerin omassa palvelukeittiössä Tallinnassa. Pilotti päättyi helmikuun lopussa

Tuotteet saivat hyvän vastaanoton, ja suunnitelmissamme on tuoda täytetyt Reissumies-evästeleivät tämän vuoden aikana kauppojen valikoimiin laajemmin. Silloin ne valmistetaan Suomessa alusta loppuun asti.

Kuluttajat arvostavat kotimaista työtä ja raaka-aineita. Niiden eteen mekin teemme työtä. Yhdeksi esimerkiksi käy viime syksynä perustettu Pro ruis -hanke. Haluamme taata kotimaiseen ruisleipään 100-prosenttisesti kotimaisen rukiin.

Uskomme, että voimistamalla yhteistyötä koko arvoketjussa tämä on mahdollista. Tällä hetkellä kotimaisen rukiin tarjonta ei vastaa leipomoalan kysyntää.

Tavoitteemme on, että vuoteen 2016 mennessä kaikki Oululainen-tuoteperheen ruisleivät voidaan leipoa 100-prosenttisesti kotimaisesta rukiista.

Fazer leipoo Oululainen Reissumies -leivät Suomessa, Leena Majamäki kertoo.

Leena Majamäki
viestintäjohtaja
Fazer Leipomot & Makeiset, Suomi

Onko uuteen metsälakiin tulossa viljelyvelvoite?

Maa- ja metsätalousministeriön metsäosaston ylijohtaja Juha Ojala esitteli Vierasyliö-palstalla MMM:ssä meneillä olevaa metsälain uudistamisprosessia.

Metsälain uudistaminen siten, että eri metsänkasvatusmenetelmät ovat tasavertaisessa asemassa toisiinsa nähden, on hyvä ja kannatettava asia.

On hyvä, jos myös maa- ja metsätalousministeriössä on tämä asia hyväksytty. On kuitenkin seikkoja jotka panevat epäilemään muutoshalukkuuden todenperäisyyttä.

Edellinen työryhmä on linjannut raportissaan (Epävirallisen Memo-jatkotyöryhmän johtopäätösyhteenveto, 13.10.2011) jatkuvasta kasvatuksesta seuraavaa: ”Kasvatushakkuiden seurauksena syntynyt uudistamisrajan alittuminen velvoittaa käsitellyn alueen uudistamisvelvoitteeseen. Tällöin jäljellä oleva varttunut puusto hakataan ja perustetaan uusi taloudellisesti kasvatuskelpoinen taimikko.”

Työryhmä esittää yksiselitteisesti jatkuvan kasvatuksen hakkuun jälkeen avohakkuupakkoa ainoaksi vaihtoehdoksi jos uudistamisraja vähänkään alittuu.

Jos lisäksi jäävän puuston kasvatuskelpoisuuskriteereissä on vähänkään tulkinnanvaraa, metsänomistajat ovat entistä tukalammassa tilanteessa. Kun nykyään pyritään edistämään metsänviljelyä perusteettomasti erilaisin painostuskeinoin, olisivat metsänomistajat tulevaisuudessa siihen velvollisia lain nojalla.

Viljelymetsätaloutta on Suomessa harjoitettu vuosikymmeniä ilman kunnollista tutkimustietoa menetelmän kannattavuudesta metsänomistajille.

Viimeaikaiset tutkimustulokset ovat päinvastoin osoittaneet metsänviljelyn olevan taloudellisesti huonompi vaihtoehto jatkuvaan kasvatukseen tai luontaista uudistamista käyttävään jaksolliseen kasvatukseen verrattuna.

Tämän takia metsänviljelyä ei tule asettaa etusijalle metsänuudistamisvelvoitetta määritettäessä eikä siihen saa metsänomistajia missään tilanteessa pakottaa.

Sakari Hankonen
puheenjohtaja
Ekometsätalouden liitto

Tukkia sellukattilaan?

Varmasti kustannustaso selluteollisuutta rasittaa, jos 5.3. lehdessä Mielipide-sivulla kuvatut puukasat ovat todella menossa sellukattilaan.

Mistähän osaamisesta yhtiön johdolle silloin bonuksia ja kannusteita maksetaan?

Joku pienempi firma pystyisi tuosta ihan selvästä mäntytukkikasasta taikomaan jalompaakin tavaraa. Mutta kai se on pakko uskoa, kun aivan ilmeisesti Enocellin tehtaasta on kysymys.

Kustannustasoa varmasti rasittaa myös, että tuontikuitupuu on parikymppiä kiintokuutiolta kalliimpaa kuin kotimainen puu. Muutama euro motille lisää kotimaiselle puulle, niin tarjontakin virkistyisi ja riittäisi töitä kotimaan toimijoille.

Moni on tästä tuontipuun hintaerosta kysynyt jopa niin sanotulta metsänomistajien omistamalta yhtiöltä, mutta kunnon vastausta ei ole saatu. On vain epämääräisesti viitattu ”hintatason hallintaan”. Mihin hallintaan? **Metsänkasvattaja**
Loppi

Lukijalta-osasto

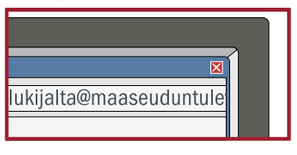

- Lukijalta-kirjoitukset voi toimittaa Maaseudun Tulevaisuuden toimitukseen postitse, sähköpostitse, faksilla tai tekstiviestillä.
- Toimituksen osoite on Maaseudun Tulevaisuus, PL 440, 00101 Helsinki. Faksinumero toimitukseen on (09) 694 3717. Kuoreen tai faksiin merkintä ”Lukijalta”. Sähköpostitse kirjeet lähetetään osoitteeseen *lukijalta@maaseuduntulevaisuus.fi*